

Ændringerne i vægten er primært til fordel for forfattere til skønlitteratur for voksne, hvilket vi støtter.

Forslaget indebærer herudover, at en del af afgiften på de såkaldte taskebøger – og her tænkes på bøger ud over 15 eksemplarer – falder væk, hvilket vi også finder er fornuftigt.

I Det Radikale Venstre støtter vi forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal fremlægge følgende, som går ud på, at vi påtænker at støtte loven, men at vi har en række kommentarer:

Vi er glade for, at kulturministeren for et par år siden trak en revisionslov af bordet og henviste den til et arbejdsudvalg. Vi var ligeledes tilfredse, da udvalgets betænkning forelå, og fandt, at dens anbefalinger var afbalancerede og pegede i den rigtige retning, især i en sag, der er af så forholdsvis teknisk art med pointtildeling til forskellige støttegrupper.

Derfor er vi heller ikke så glade for, at kulturministeren efterfølgende foretog et mindre tilbagetog i forhold til en række forfattere, som meldte kritisk ud. Det er selvfølgelig dejligt, at ministeren lytter og søger at imødekomme kritik, men vi finder det besynderligt, at ministeren vælger separat at afklare loven med de to forfatterforeninger.

Det er en dårlig arbejdsmåde, at man ned sætter et udvalg repræsenterende forskellige interesser i en sag og så bagefter tager to grupper og handler loven af med dem.

Biblioteker er først og fremmest bøger, men allerede nu og ikke mindst i fremtiden vil det være meget andet end bøger, herunder musik og også billeder.

Den danske biblioteksordning er efter vores opfattelse ikke en rettighedslov, men en kulturstøtteordning. I den forbindelse peger arbejdsgruppen på, at man skal nedtrappe støtten til arvinger og enker, dels fordi det er urimeligt, at arvinger i generationer skal have andel i støtte, dels fordi det ligner ophavsretsbestemmelser.

På den baggrund vil vi kigge arbejdsudvalgets betænkning nøje igennem og sikre, at så meget af det kommer med i loven som muligt.

Kim Behnke (FP):

For 10 år siden kom jeg fra denne talerstol til at sige, at Fremskridtspartiet gik ind for, at man indførte en biblioteksafgift, og så blev jeg taget i skole af ældre, mere erfarne kulturpolitiske

ordførere, som gjorde mig opmærksom på, at sådan en havde vi sandelig.

Se, det, jeg og Fremskridtspartiet forstår ved en biblioteksafgift, er en afgift, som brugerne betaler, når de henvender sig på biblioteket og efterspørger forskellige ydelser. Vi har ikke noget som helst imod, at de forfattere og andre, der stiller deres værker til rådighed for udlån på bibliotekerne, selvfølgelig får et honorar for, at værkerne er stillet til rådighed, men jeg kan ikke forstå, hvorfor det er skatteyderne, der skal erlægge de 140 mio. kr. om året.

Det må være et anliggende mellem den, der efterspørger det pågældende udlån, og så den, der stiller værket til rådighed. Derfor vil vores melding i dag, som den har været igennem de senere år på spørgsmålet, være, at vi deltager gerne i at fordele pengene efter de rimelighedskriterier, ministeren har lagt op til, men forudsætningen må være, at pengene opkræves gennem en udlånsafgift, for så at kalde det det.

Fordeler man de 140 mio. kr. som en udlånsafgift, ja, så er det jo et ubetydeligt beløb, den enkelte låner skal betale for det fantastiske gode at få stillet store og små værker til rådighed. Folk går gerne ud og køber endog for omfattende beløb musik, bøger osv. Salgskurverne stiger og stiger for hvert eneste år. Det vidner om, at der i det danske samfund er en købeevne og en købevillig, når det gælder kulturelle værker.

Den historiske baggrund, man har haft for de danske folkebiblioteker, nemlig at det var de mindrebedemlede, som skulle kunne gå et sted hen og låne en bog og senere andre værker, hvis ikke de havde råd til det, gør sig ikke gældende i det danske samfund længere, og heldigvis for det. Derfor bør udlånene være behæftet med en afgift.

I forhold til det konkrete er det vores opfattelse, at man slet, slet ikke tager højde for den teknologiske udvikling, vi har foran os. Flere og flere ting vil ikke blive efterspurgt på bibliotekerne, men vil blive hentet via Internettet, hvor det jo rent ophavsretligt er nok så interessant, hvad man agter at gøre ved det, når man både kan hente litteratur, musik og billeder.

Derudover vil det være sådan, at bibliotekerne kan komme i den lidt absurde problemstilling, at hvis cd-rom-værker, som rent faktisk stilles gratis til rådighed, står på en bibliotekshylde, ja, så skal de pludselig indgå i opkrævningen og afregningen af biblioteksafgifter. Det er der heller ikke taget højde for.